

When introducing innovations created and the company achieved different results that can be classified as follows:

1. In science and technology, the discovery of new phenomena, laws of their development, identifying opportunities to use in the economy.

2. In the sphere of innovations:

– materialized results: creating new products, processes, new materials and energy, new forms of production, labor and management, etc.

– economic results: increase productivity and production, improve product quality, increase capital productivity, reduce production costs, increase profits and profitability;

– social outcomes, improving working conditions, training staff, restructuring of personnel, enhance staff welfare, etc.

– environmental results: reducing the harmful effects on the environment, rationalization of natural resources, etc. [1].

Referenses:

1. Getman O. O. Economics entrepreneurship: teach. guidances. for university students / O. O. Getman, V. M. Shapoval. – K.: Snl, 2006. – 488 p.
2. Providing competitive industry based on innovation development: monogr. / O. S. Galyshko ; State. HI. teach. bookmark. "Nat. Hearne. Univ ". – Д.: NHU, 2012. – 215 h. - + CD.

РОЗВИТОК МЕТОДОЛОГІЧНИХ ОСНОВ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ

Єршова Н. Ю., к.е.н., доцент

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

Філософія стратегічного управлінського обліку націлена на розкриття інформаційного простору особам, які приймають стратегічні управлінські рішення (з відповідним рівнем забезпечення якості) і перетворення змін зовнішнього оточення на сприятливі можливості та результати. Формування цілісної концепції стратегічного управлінського обліку вимагає його багаторівневого дослідження на базі системного підходу, характерною рисою якого є ієрархічність пізнання: «власний» рівень – вивчення змісту стратегічного управлінського обліку; «вищий» рівень – визначення місця стратегічного управлінського обліку як елемента більш широкої системи обліку та управління підприємством; «нижчий» рівень – виділення і конкретизація базових компонентів системи стратегічного управлінського обліку.

Концепція стратегічного управлінського обліку будується на основі стратегічного мислення, що знаходить вираз у певних характерних рисах застосування:

1. Базується на певному поєднанні теорії: системному, ситуаційному та цільовому підходах до діяльності підприємства, що трактується як відкрита

соціально-економічна система.

2. Орієнтує на вивчення умов, в яких функціонує підприємство. Це дозволяє створювати адекватне цим умовам обліково-аналітичне забезпечення стратегічного управління, що враховує особливості діяльності підприємства та характеристики зовнішнього середовища.

3. Концентрує увагу на необхідності збору та застосуванні баз стратегічної інформації. Аналіз, інтерпретація та застосування інформації для прийняття стратегічних рішень дає змогу визначити зміст та послідовність дій щодо змін на підприємстві завдяки зменшенню невизначеності ситуації.

4. Дозволяє прогнозувати наслідки рішень, що приймаються, впливаючи на ситуацію шляхом інформаційного навантаження про розподіл ресурсів, встановлення ефективних зв'язків та формування стратегічної поведінки персоналу.

5. Передбачає застосування певних інструментів.

Базуючись на концептуальних підходах до стратегічного управлінського обліку, кожне підприємство формує конкретний методичний інструментарій, що забезпечує обґрунтування, контроль реалізації та оцінку ефективності прийнятих стратегічних управлінських рішень. Інструментарій стратегічного управлінського обліку – це комплексний механізм координації та інтеграції конкретних інструментів формування обліково-управлінської інформації, варіативне використання яких посилює здатність досягнення поставлених цілей, а інструмент – засіб практичної реалізації одного або сукупності його методів. Важлива роль інструментарію управлінського обліку полягає в тому, що саме він визначає форму та механізм функціонування системи управлінського обліку на практиці і характер взаємодії різних її рівнів. Селективна цінність окремих інструментів з точки зору корисності у формуванні релевантної інформації залежить від конкретної цілі на кожному підприємстві і формується під сукупним впливом двох основних груп факторів – потенційних царин застосування і цільових інформаційних запитів користувачів, зумовлених сферою і специфікою діяльності економічного суб'єкта.

Як елемент облікового інформаційного простору стратегічний управлінський облік оперує системою прийомів дослідження свого предмету. На даний час немає однозначного набору ідентифікованих прийомів для вивчення предмета стратегічного управлінського обліку. Наукові методи, що використовуються в стратегічному управлінському обліку, доволі різноманітні, оскільки в його межах застосовуються методи бухгалтерського обліку, стратегічного аналізу, фінансового менеджменту та маркетингу. Також причиною розширення методичних можливостей стратегічного управлінського обліку є розвиток теорії стратегічного управління, поява у менеджерів потреби в специфічно обробленій інформації. Загальновідомі стандартні елементи методу бухгалтерського обліку є важливими складовими методу стратегічного управлінського обліку, визначають його сутність та принципи дії. Прогнозування і перспективне планування допомагають простежити майбутні

тенденції різних змінних величин, передбачити настання найбільш ймовірних подій. Моделювання дозволяє досліджувати будь-який об'єкт формалізацією абстрактного опису найбільш істотних зв'язків техніко-економічних змінних систем і об'єктів, вести пошук найкращих стратегічних рішень при різних варіантах вихідних і результативних даних. Контроль за виконанням рішень призначений для аналізу впливу стратегічно значимих рішень та подій на результати діяльності підприємства.

Зміщення акцентів у сучасній концепції управлінського обліку в бік його стратегічної орієнтації виявило відмінності в принципах управлінського обліку на різних масштабно-часових горизонтах. В управлінському обліку, крім сукупності загальносистемних принципів формування інформації (доречність, раціональність, конфіденційність, цілеспрямованість, репрезентативна достовірність та ін.), на окремих її рівнях до інформації пред'являються додаткові вимоги, які виступають в якості приватних принципів. До принципів стратегічного управлінського обліку належать: перспективність (наукове обґрунтування бажаного стану компанії в майбутньому), екстернальність (орієнтація на зовнішнє середовище і адаптація підприємства до нього), ентропія (збір відомостей, здатних знизити невизначеність зовнішнього середовища і оцінювання характеру їх впливу на поведінку підприємства), гнучкість (здатність адаптуватися до зовнішніх змін і направляти результат пристосувань в зовнішнє середовище), потенціал (пошук і нарощування ресурсних можливостей для реалізації стратегії), якісний характер (вимірювання шансів і ризиків, сильних і слабких сторін підприємства), агрегованість та імовірнісний характер.

ВПЛИВ МІЖНАРОДНОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА РОЗВИТОК УКРАЇНИ

Зінорук Л. В., студент

Глобальні сучасні геополітичні зміни, інтеграційні процеси, соціально-політичні трансформації суспільств, розширення певних політичних систем виникає потреба в налагодженні нових комунікативних каналів обміну інформацією та систем поширення повідомлень. Активізація новостворених інформаційних потоків впливає на формування і зміни у зовнішній політиці держав, інформаційних стратегій політичних систем.

У сучасному світі міжнародний інформаційний потік технологічно можна поділити на дві стадії. По-перше, це стадія виробництва, тобто йдеться про джерела інформації або комунікаторів, формування повідомлень і внутрішньо- та зовнішньомедійні чинники, до яких належать володіння, контроль, економічні ресурси, розміщення прибутку, усвідомлення мети медіатехнології, типи змісту. По-друге, стадія поширення інформаційних повідомлень. Якщо держава-нація не має контролю над усіма стадіями поширення інформації, її повідомлення можуть бути неефективними. Таким чином, розглядаючи модель міжнародного потоку інформації в усіх її